Dosarul nr. 3-3752/2023
2-23186134-12-3-26122023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

17 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecător Rodica Nicula
Grefieri Ana Roșu, Adelina Petcu

examinând în ședință publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ,,Imobil Resurse" împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului cu privire la anularea actelor administrative,

c o n s t a t ă:

Pretențiile reclamantei:

La 26 decembrie 2023, Societatea cu Răspundere Limitată ,,Imobil Resurse" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, solicitând constatarea încălcării de către inspectorii de mediu a prevederilor art.20 alin.(3), art.21 alin.(1), art.22 alin.(2^1) din Legea nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător la începerea efectuării controlului; anularea delegației de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01 noiembrie 2023; constatarea nulității deciziei de prelungire a controlului inopinat din 02 noiembrie 2023; anularea deciziei de prelungire a controlului inopinat din 02 noiembrie 2023; constatarea nefinalizării controlului și neîntocmirea de către inspectori până la data de 11 noiembrie 2023 a procesului-verbal de control (actului de control); constatarea nulității rezultatelor controlului inopinat efectuat.

Totodată, la 01 aprilie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată ,,Imobil Resurse" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, solicitând constatarea nulității procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023 și anularea procesului-verbal nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023.

La 29 septembrie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „Imobil Resurse” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat anularea delegației de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01 noiembrie 2023; anularea deciziei de prelungire a controlului inopinat din 02 noiembrie 2023; anularea procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023.

În motivarea acțiunii, reclamanta a comunicat că SRL „Imobil Resurse” este un rezident al Portului International Liber „Giurgiulești”, iar în baza autorizației de construcție, cât și a documentației de proiect elaborată și avizată, anterior, în modul stabilit de lege, întreprinderea a demarat executarea lucrărilor de construcție la obiectul „Complex pentru prelucrarea și depozitarea produselor petroliere pe teritoriul Portului International Liber Giurgiulești”.

Ca urmare a demarării lucrărilor de construcție, SRL „Imobil Resurse” a fost supusă unui control de stat inopinat asupra activității de întreprinzător de către Inspectoratul pentru Protecție Mediului.

La data de 02 noiembrie 2023, la locul desfășurării lucrărilor de construcție menționate mai sus s-au înfățișat 3 persoane, care s-au prezentat a ca inspectori din cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului și anume Botnariuc Alina, Macrițchi Galina și Musteață Ion, însă fără a prezenta careva acte care legitimează aceste persoane. Au menționat, aceste persoane, că urmează să desfășoare un control de stat la SRL „Imobil Resurse”, drept rezultat, au solicitat în mod verbal copia documentației de proiect, autorizațiilor, avizelor, care în aceeași zi au fost înmânate pe suport electronic și au prelevat careva probe de sol pentru laborator, după care au plecat.

Reclamanta a ținut să atragă atenția că, deși întreprinderea SRL „Imobil Resurse” a fost supusă controlului de stat asupra activității de întreprinzător, nu i s-a înmânat exemplarul delegației de control, nici copiile legitimațiilor inspectorilor delegați.

În același context, a menționat că nu se cunoaște niciunul din temeiurile efectuării controlului care sunt menționate la art. 19 din Legea nr. 131/2012 și nici condițiile care au determinat necesitatea efectuării controlului. Controlul de stat a fost autorizat pentru 5 zile.

Ulterior, la data de 07 noiembrie 2023, SRL „Imobil Resurse” a aflat despre prelungirea controlului, fiindu-i înmânată, tot la 07 noiembrie 2023, pe suport de hârtie, decizia privind prelungirea controlului inopinat din 02 noiembrie 2023, semnată olograf de către Șeful adjunct al Inspectoratului, Victor Dumneanu, din care rezultă următoarea informație:

- Numele persoanelor care au efectuat controlul;
- Date cu privire la delegația de control;
- Tipul controlului, însă temeiul efectuării lui, deși se indică, nu se

menționează nimic;

- Denumirea completă a persoanei supuse controlului și identificarea obiectului de control;
- Domeniul de activitate supus controlului;
- Motivarea prelungirii controlului;
- Decizia (partea rezolutivă).

Conform deciziei de prelungire a controlului, controlul a fost prelungit până la data de 11 noiembrie 2023.

De asemenea, concomitent cu decizia de prelungire a controlului, la data de 07 noiembrie 2023, Șeful Direcției control gestionare resurse de apă și aer atmosferic din cadrul Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Alina Botnariuc, a formulat o solicitare scrisă, prin care a solicitat prezentarea următoarelor informații:

1. Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice;
2. Evaluarea impactului asupra mediului /Expertiza ecologică de stat a proiectului de execuție, privind efectuarea lucrărilor de construcție pe terenul Portului International Liber Giurgiulești;
3. Actul ce confirmă dreptul de proprietate, după caz gestiune/folosința terenului unde se efectuează lucrările de construcție (contract de vânzare-cumpărare, arendă, societate civilă, etc);
4. Analizele de laborator privind calitatea/bonitatea solului a terenului unde se realizează lucrările de construcție, efectuat de către un laborator acreditat.

La data de 09 noiembrie 2023, SRL „Imobil Resurse” a expediat la adresa de e-mail mediu@ipm.gov.md, așa a fost solicitat telefonic, scrisoarea nr.08/11-1 din 08.11.2023 adresată Șefului Direcției control gestionare resurse de apă și aer atmosferic, d-nei Alina Botnariuc, la care au fost anexate copiile actelor solicitate la data de 07 noiembrie 2023, inclusiv, fiind prezentate și informații despre obținerea avizului expertizei ecologice de stat a proiectului ca urmare a recurgerii la procedura aprobării tacite.

Având în vedere că controlul se desfășura cu grave abateri ale prevederilor Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat a activității de întreprinzător, la data de 13 noiembrie 2023, SRL „Imobil Resurse” a înaintat la Inspectoratul pentru Protecția Mediului o cerere prealabilă cu nr.13/11-1 din 13 noiembrie 2023.

Ca urmare a depunerii cererii prealabile, la data de 13 noiembrie 2023, nici până la momentul depunerii prezentei cereri în instanța de judecată, reclamanta nu a fost informat despre soluționarea cererii.

În legătură cu acest aspect, s-a invocat că la data de 11 decembrie 2023 reclamanta a fost informată telefonic despre necesitatea prezentării la sediul Inspectoratului pentru Protecția Mediului pentru data de 12 decembrie 2023, ora 10.00, pentru a fi examinată cererea prealabilă indicată mai sus.

La data de 12 decembrie 2023, până la ora ședinței, prin intermediul poștei electronice, la adresa de e-mail mediu@ipm.gov.md, SRL „Imobil Resurse” a informat pârâtul printr-o cerere despre faptul ca este în imposibilitate de a se prezenta la examinarea cererii prealabile la autoritatea administrativă, solicitând examinarea cererii prealabile în lipsă. Cu toate acestea, nici după data de 12 decembrie 2023, reclamanta nu a primit nici un răspuns la cererea prealabilă depusă. Iar, la data de 18 decembrie 2023, SRL „Imobil Resurse” a recepționat de la Inspectoratul pentru Protecția Mediului, trimiterea poștală DS8004881073AS, la care a fost anexat procesul-verbal cu privire la contravenție nr.030196 din 01.12.2023 și procesul-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674, datat cu 02 noiembrie 2023, care la final are mențiunea inspectorului Macrițchi Galina - „a refuzat să semneze”, precum și trimiterea poștală DS8005879357AS, prin care a fost expediată decizia privind sistarea activității nr. 1731 din 01 decembrie 2023.

Astfel, data la care reclamanta a făcut cunoștință cu procesul-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674, datat cu 02 noiembrie 2023 și decizia privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023, a fost la 18 decembrie 2023, atunci când a recepționat trimiterile poștale DS8004881073AS și DS8005879357AS.

Ulterior, la data de 22 decembrie 2023, SRL „Imobil Resurse” a depus, prin cancelaria Inspectoratului pentru Protecția Mediului, cerere prealabilă împotriva procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674, datat cu 02 noiembrie 2023 și deciziei nr.1731 din 01 decembrie 2023 privind sistarea activității.

Conform înștiințării nr.274 din 23 februarie 2024, reclamanta a fost citată pentru data de 29 februarie 2024, la ședința Consiliului pentru soluționarea disputelor în cadrul organului de control al Inspectoratului pentru Protecția Mediului, ședință la care urma să fie examinată cererea prealabilă a SRL „Imobil Resurse”, înregistrată în cancelaria autorității administrative pârâte cu nr.3194 din 22 decembrie 2023. Ședința Consiliului menționat nu a avut loc, din lipsă de cvorum, și, respectiv, răspuns la cererea prealabilă reclamanta nu a primit, până la momentul depunerii prezentei cereri în instanța de judecată.

Reclamanta a considerat că, în speță, în cauza actele administrative contestate, conform art. 139 alin. (5) din Codul administrativ, sunt nule și drept rezultat nu produc efecte juridice, fapt pentru care urmează a fi constatată nulitatea acestora cu dispunerea anulării lor, din motivele expuse mai jos.

Referitor la anularea delegației de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01 noiembrie 2023 și a deciziei privind prelungirea controlului până la 11 noiembrie 2023 s-a menționat următoarele.

Controlul de stat asupra activității de întreprinzător a început contrar prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 131/2012.

După cum a menționat anterior, nici până în prezent, pârâtul nu a prezentat reclamantei copiile actelor prevăzute expres la art. 21 alin. (1) din Legea nr.

131/2012, fiind aceasta o încălcare a principiului transparenței în activitatea administrației publice. Or, legea în cauză, acordă dreptul organelor de control să înceapă controlul numai în cazul întrunirii cumulative a condițiilor enumerate în lege.

De asemenea, prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 131/2012 prevăd expres și despre faptul că controlul inopinat se pornește numai în cazul prezentei unui sau a mai multor temeiuri dintre cele specificate la art. 19.

Reclamanta a evidențiat că în lipsa prezentării cel puțin a copiei delegației de control, nu a putut cunoaște care sunt aspectele supuse controlului în baza temeiurilor indicate la art. 19 alin. (1) din Legea nr. 131/2012. Tot aici, a menționat că unica sursă care oferă doar careva informații despre controlul de stat inopinat, desfășurat la SRL „Imobil Resurse" este informația publicată în Registrul de stat al controalelor, publicată pe portalul guvernamental www.controale.gov.md, dar această informație este destul de vagă, pentru că sunt prezentate doar o parte din informații.

A notat că este evident că în lipsa prezentării cel puțin a copiei delegației de control, nu a putut cunoaște care sunt aspectele supuse controlului în baza temeiurilor indicate la art. 19 alin. (1) din Legea nr. 131/2012.

Tot aici, a menționat art. 21 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 131/2012, care obligă organele de control sa înregistreze în Registrul de stat al controalelor și nota de motivare, iar conform art. 20 alin. (3) din aceeași lege, acest act urmează a fi adus la cunoștința persoanei supuse controlului, o dată cu delegația de control, astfel încât persoana supusă controlului să poată lua cunoștință cu nota de motivare în cauză, cerințe care nu au fost asigurate de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului.

Mai mult ca atât, delegația de control a fost semnată la data de 02 noiembrie 2023 cu semnătură electronică digitală de către Șeful Inspectoratului, iar nota de motivare a fost semnată olograf de către Șeful subdiviziunii teritoriale sud a Inspectoratului pentru Protecția Mediului. Aceste circumstanțe denotă că nota de motivare nu a fost întocmită și semnată la momentul începerii efectuării controlului, ci ulterior.

După cum s-a menționat anterior, nici delegația de control, nici nota de motivare nu au fost aduse la cunoștința SRL „Imobil Resurse".

Pe de altă parte, reclamanta a relevat că nerespectarea cerințelor impuse imperativ la art. 21 alin. (1) din Legea nr. 131/2012, în speța în cauză, duce la imposibilitatea stabilirii datei de facto a începutului controlului inopinat. Iar, referitor la aceasta, art. 22 alin. (2^1) din Legea nr. 131/2012 prevede expres că controlul planificat care nu a fost început în termenul prevăzut la art. 18 alin. (1) și controlul inopinat care nu a fost început la data indicată în delegația de control, indiferent de temeiul invocat, nu mai pot fi efectuate și delegația de control își

pierde valabilitatea după expirarea acestui termen - pentru controlul planificat - și, respectiv, după data începerii controlului, stabilita în delegație - pentru controlul inopinat.

Deci, începerea controlului inopinat în cazul de față, fără a fi respectate de către inspectori, cumulativ, condițiile prevăzute la art. 21 alin. (1) din Legea nr. 131/2012, care au fost citate mai sus, duc la pierderea valabilității delegației de control, întrucât conținutul acesteia nu a fost adus la cunoștința reprezentanților SRL „Imobil Resurse”.

Mai mult ca atât, dat fiind că delegația de control reprezintă un act administrativ, atunci, ca și în cazul oricărui act administrativ urmează a fi respectate principiile procedurii administrative, printre care și cel al comunicării, datorită căruia, un act administrativ individual produce efecte juridice din momentul aducerii acestuia la cunoștința persoanei. Respectiv, necomunicarea sub nicio formă (neprezentarea delegației de control și notei de motivare persoanei supuse controlului) duce la pierderea valabilității delegației de control, întrucât se prezumă de jure că controlul nu a început.

Notând prevederile art. 139 alin. (1)-(2) și (5) din Codul administrativ, reclamanta a opinat că neînmânarea unui exemplar a delegației de control și a notei de motivare persoanei suspuse controlului, precum și necunoașterea niciunei informații care se referă la controlul efectuat, de fapt, a limitat orice posibilitate reală de apărare a drepturilor sale legitime, întrucât, în dependență de scopul, metoda, aspectele ce urmează a fi verificate, persoana supusă controlului de stat își construiește apărarea, care este un drept garantat, consfințit la art. 32 din Legea nr. 131/2012, conform căruia, oricărei persoane supuse controlului de stat al activității de întreprinzător, înainte și după ce i s-a dispus aplicarea sancțiunii, organul de control îi asigură posibilitatea de a fi audiată și de a prezenta probe. Acesta nu o va împiedica să fie asistată de experții de care are nevoie, inclusiv, de consultanții juridici.

Nu în ultimul rând cu privire la obligația prezentării de către organul de control a delegației de control persoanei supuse controlului, reclamanta a menționat că art. 20 alin. (3) din Legea nr. 131/2012 mai stabilește o cerință obligatorie de îndeplinit, în cazul controalelor inopinate se întocmește delegația de control, în temeiul art. 19, precum și nota de motivare aferentă. La delegația pentru controale inopinate se anexează nota de motivare în baza căreia a fost emisă delegația, astfel încât persoana care urmează a fi supusă controlului să poată lua cunoștința de nota în cauză.

În cazul nostru, reclamantei s-a reiterat că inspectorii nu au înmânat SRL „Imobil Resurse” nici delegația de control și nici nota de motivare, ca să cunoască ce a stat la baza controlului inițiat, ceea ce la fel constituie o încălcare a prevederilor Legii nr. 131/2012.

Așadar, în baza celor expuse mai sus, reclamanta a constatat, cu certitudine, că delegația de control, în temeiul căreia a fost inițiat controlul inopinat la SRL „Imobil Resurse” și-a pierdut valabilitatea din motivul nerespectării cerințelor impuse față de inspectori prin Legea nr. 131/2012 și necomunicării conținutului acesteia, cât și a notei de motivare, persoanei supuse controlului.

Reclamanta a declarat că, deși la data de 02 noiembrie 2023, inspectorii au fost la fața locului, pe teritoriul Portului Internațional Liber „Giurgiulești”, aflat în *****, *****, aceștia au solicitat documente, care le-au fost înmânate pe suport electronic, au prelevat probe de sol pentru laborator, iar până la data de 07 noiembrie 2023, nu au fost înaintate careva întrebări sau neclarități din partea acestora. Mai mult ca atât, reclamantei nu i s-a oferit niciun act despre aceasta și nici nu a semnat niciun document, iar la data de 07 noiembrie 2023 a fost informat despre prelungirea controlului, pârâtul invocând argumente „serioase”.

Conform prevederilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 131/2012, care reglementează durata controlului, indiferent de temeiul invocat și de tipul controlului, acesta nu poate fi efectuat și delegația de control nu mai este valabilă la expirarea a 5 zile calendaristice de la data începerii controlului. Cu alte cuvinte, dacă la data de 02 noiembrie 2023 ar fi început controlul, atunci data de 07 noiembrie 2023 ar fi trebuit să fie ultima zi de control.

În cazul reclamantei, a constatat, cu certitudine, că, la expirarea termenului de control, organul de control a prezentat persoanei supuse controlului o serie de întrebări, care să mascheze nelegalitatea prelungirii controlului.

La acest aspect, reclamanta a obiectat că organul de control a fost în drept să solicite documentele indicate în solicitarea înaintată la data de 07 noiembrie 2023 pe tot parcursul celor cinci zile de control, astfel încât să se încadreze în termenul prevăzut la art. 22 alin. (1) din Legea nr. 131/2012.

Reclamanta, analizând lista documentelor solicitate, în scris, de către inspectori, la data de 07 noiembrie 2023, a observat că inspectorii intenționat au inventat această listă de întrebări, în ziua când urmau să finalizeze controlul, dat fiind că, în practică, printre primele acte solicitate la începutul oricărui control de stat al oricărei persoane juridice supusa controlului, sunt Extrasul din registrul de stat al persoanelor juridice, pentru a putea identifica persoanele responsabile de gestionarea întreprinderii precum și actele de proprietate.

În ce privește motivul precum că Agenția de Mediu nu a prelevat anterior probe de laborator, reclamanta a reținut că acesta, la fel, nu este un motiv pertinent pentru a determina prelungirea controlului. Or, inspectorii puteau finaliza controlul și fără a cunoaște rezultatele analizelor de laborator, urmând să indice în procesul-verbal de control despre faptul că au fost culese probe de laborator și, în dependență, de rezultatele încercărilor de laborator, la necesitate, ulterior, vor fi aplicate măsurile coercitive prevăzute de legislație, fără a încălca în acest mod

durata de control.

Notând art. 22 alin. (2) din Legea nr. 131/2012, reclamanta a observat că legislația impune niște condiții stricte referitor la posibilitatea prelungirii controalelor de către organele de control de stat. Iar, prin decizii motivate nu se are în vedere niște motive superficiale, inventate pe ultima sută de metri de control, ci aceasta însemnă că trebuie să existe niște temeiuri verosimile, imperios necesare, care să determine conducătorul organului de control să adopte decizie de prelungire a controlului.

Mai mult ca atât, este straniu modul cum a fost adoptată decizia de prelungire a controlului, pentru perioada 07.11.2023-11.11.2023, întrucât solicitarea de a fi prezentate acte inspectorilor a fost înaintată abia la data de 07 noiembrie 2023. Adică, dacă până la data de 07 noiembrie 2023 ar fi fost solicitate actele menționate în solicitarea scrisă și SRL „Imobil Resurse" ar fi tergiversat prezentarea lor sau nu le-ar fi înmânat, organul de control ar fi fost justificat pe deplin să prelungească controlul.

Pe de altă parte, întocmirea deciziei de prelungire a controlului teoretic la data de 02 noiembrie 2023, chiar cu data când propriu-zis ar fi început controlul, nu cu o altă dată până la data de 06 noiembrie 2023, denotă bănuieli rezonabile că acest act administrativ nu a fost întocmit la data de 02 noiembrie 2023, dar mai târziu, pentru că la data începerii controlului nu se putea cunoaște efectiv pentru încă câte zile ar mai urma de prelungit controlul.

A remarcat că în situația în care decizia privind prelungirea controlului ar fi fost luată la o altă dată decât 02 noiembrie 2023, atunci în decizie nu este menționat nimic despre aceasta, ceea ce, la fel, trezește dubii asupra legalității acestui act administrativ.

La fel, faptul că controlul a fost prelungit până la data de 11 noiembrie 2023, care este zi de odihnă, contrar prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea nr. 131/2012, potrivit căruia controlul poate fi exercitat doar în timpul programului de activitate al persoanei controlate sau al subdiviziunii acesteia, rezultă că, de fapt, decizia de prelungire a controlului este superficială și emisă în grabă, atunci când termenul de control expira, fiind stabilit termenul de 5 zile, însă, fără a se intra în esența acestui detaliu.

Făcând trimitere la art. 120 alin. (1) lit. d) și h) din Codul administrativ, în speța în cauză, reclamanta a remarcat că decizia de prelungire a controlului nu conține expres nici data când a fost adoptată decizia și nici informația cu privire la exercitarea căilor de atac, ceea ce limitează dreptul petiționarului la contestarea acestui act în condițiile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 131/2012.

În această situație, pentru nerespectarea condițiilor de formă impuse de Codul administrativ, cât și a celor de fond prevăzute de Legea nr. 131/2012 menționate mai sus, în privința deciziei de prelungire a controlului, intervine instituția nulității

acestui act administrativ, iar în baza art. 139 alin. (5) din Codul administrativ, un act administrativ individual nul nu produce efecte juridice.

Din prevederile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 131/2012, rezultă posibilitatea conducătorului organului de control să prelungească termenul de control cu încă 5 zile. Legea nu menționează zile lucrătoare sau bancare, avându-se în vedere 5 zile calendaristice.

Respectiv, o dată ce data de 11 noiembrie 2023 este zi de odihnă, atunci, la data de 10 noiembrie 2023, inspectorii urmau să depună toate eforturile pentru a finaliza controlul inopinat efectuat.

În speța în cauză, în termen de 2 zile de la data când s-a aflat despre prelungirea controlului (07.11.2023) SRL „Imobil Resurse” a prezentat informația solicitată, în scris, de inspectori, conformându-se întru totul cerințelor impuse de aceștia.

După prezentarea acestei informații, până la data de 10 noiembrie 2023, inclusiv, urma a fi întocmit actul de control. Or, din art. 21 alin. (1) și 22 alin. (3) din Legea nr. 131/2012 rezultă că controlul începe după prezentarea legitimației; înmânarea exemplarului delegației de control; existența probelor care demonstrează prezența unuia sau mai multor temeiuri dintre cele specificate la art. 19, în cazul controalelor inopinate; expirarea termenului minim de notificare specificat la art. 18, în cazul controalelor planificate; înregistrarea delegației de control în Registrul de stat al controalelor, iar în cazul controlului inopinat - și a notei de motivare și se încheie controlul cu întocmirea procesului-verbal de control.

Deci, rezultă că, cel târziu, la data de 10 noiembrie 2023 sau, în cel mai rău caz, teoretic, la data de 11 noiembrie 2023, reprezentanții organului de control urmau să aducă la cunoștința persoanei supuse controlului despre finalizarea controlului și să prezinte procesul-verbal de control, lucru care nu s-a întâmplat, deși a fost prelungit termenul pentru efectuarea controlului.

Referitor la anularea procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023, reclamanta a opinat că rezultatele controlului au fost obținute cu încălcarea prevederilor Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Conform art. 26 alin. (1) și (4) din Legea nr.1515/1993 privind protecția mediului înconjurător, (1) Inspectoratul pentru Protecția Mediului are funcția de exercitare a controlului de stat asupra respectării legilor și altor acte normative în problemele protecției mediului și folosirii resurselor naturale. (4)Controlul de stat al persoanelor care practică activitate de întreprinzător se planifică, se efectuează și se înregistrează în conformitate cu prevederile Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Reieșind din conținutul normelor legale, rezultă că delegația de control este un act administrativ individual pentru că acesta naște raporturi juridice de drept public dintre organul de control și persoana juridică supusă controlului, din moment ce este adus la cunoștința acestei persoane, iar fără a înmâna persoanei controlate exemplarul delegație de control și nota de motivare în cazul controalelor inopinate, controlorul (inspectorul) nu este în drept să înceapă controlul.

În același context, reclamanta a observat că acțiunile controlorului sunt limitate de delegația de control, în care se indică conform art. 20 alin. (2) din Legea nr.131/2012.

Deci, delegația de control este actul administrativ prin care inspectorii/controlorii sunt desemnați să efectueze controlul de stat asupra activității de întreprinzător. În baza acestui act administrativ persoana supusa controlului de stat asupra activității de întreprinzător este obligată, conform art. 26 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr.131/2012, să prezinte documentele și informațiile ce țin direct de obiectul controlului, solicitate de inspector în vederea efectuării controlului și să permită accesul inspectorilor în încăperile sale de serviciu pe parcursul programului de lucru.

Cu alte cuvinte, delegația de control certifică care inspectori anume au fost desemnați pentru efectuarea controlului și limitele controlului.

În ordinea de idei menționată, reclamanta a reamintit că, la data de 07 noiembrie 2023 reclamantului i-a fost înmânată, de către reprezentanții organului de control, decizia cu privire la prelungirea controlului inopinat, datată cu 02 noiembrie 2023.

Ca urmare a emiterii acestei decizii de prelungire a controlului inopinat, o altă delegație pentru finalizarea controlului de către conducătorul organului de control nu a fost emisă și nici nu a fost adusă la cunoștința reclamantei.

În același context, de menționat că controlul de stat asupra activității de întreprinzător la care a fost supusă SRL „Imobil Resurse” a început la data de 02 noiembrie 2023, prin intermediul inspectorilor Botnariuc Alina, Macrițchi Galina și Musteață Ion, iar ca urmare a prelungirii controlului puteau fi desemnat și alți inspectori.

Mai mult ca atât, delegația de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01 noiembrie 2023, limitează dreptul inspectorilor menționați să efectueze controlul inopinat în cauză pe durata a cinci zile calendaristice.

Prin urmare, rezultă că în lipsa unei noi delegații de control, inspectorii Botnariuc Alina, Macrițchi Galina și Musteață Ion nu au fost în drept să continue desfășurarea controlului de stat inopinat la SRL „Imobil Resurse”, or, după cum a specificat anterior, art. 23 alin. (3) din Legea nr. 131/2012 prevede expres că controlorul își exercită competența sa administrativă în limitele delegației de control.

Astfel, neaducerea la cunoștința persoanei supuse controlului de stat asupra activității de întreprinzător a delegației de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01 noiembrie 2023 și notei de motivare, precum și a delegației de control prin care ar fi fost desemnați aceeași inspectori să continue controlul, după emiterea deciziei de prelungire a controlului, denotă încălcarea procedurii de efectuare a controlului de stat asupra activității de întreprinzător, prevăzută prin Legea nr. 131/2012.

Reclamanta a subliniat că se confirmă, cu certitudine, că, în lipsa întrunirii cumulative a tuturor cerințelor menționate la art. 21 din Legea nr. 131/2012, persoana supusă controlului de stat asupra activității de întreprinzător este în drept să refuze orice cooperare cu persoanele pretinse a fi inspectori, iar în lipsa întrunirii acestor condiții, orice rezultate, probe obținute de către inspectori pot fi declarate nule.

Necesitatea respectării condițiilor de desfășurare a controlului de stat asupra activității de întreprinzător constituie o primă garanție de respectare a drepturilor persoanelor controlate împotriva unor imixtiuni și abuzuri în activitatea lor economică din partea organelor de control.

Mai mult ca atât, obligația respectării de către inspectori a procedurii de control descrisă în Legea nr. 131/2012, garantează respectarea și altor drepturi ale persoanei controlate, cum, bunăoară, este dreptul la apărare, care include și dreptul de a fi asistat de persoane/experți de care este nevoie pe durata controlului, în vederea prezentării explicațiilor în legătură cu obiectul care urmează a fi supus controlului. Iar, având în vedere că reclamantei nu i s-a înmânat, intenționat, delegația de control și nota de motivare, evident că SRL „Imobil Resurse" nu a avut de unde să cunoască care este obiectul controlului sau limitele controlului și a împuternicirilor inspectorilor delegați, limitându-se în acest mod și dreptul la apărare a reclamantului pe durata controlului. Despre existența unei delegații de control, reclamanta a aflat doar din conținutul deciziei privind prelungirea controlului inopinat, care este datată cu 02.11.2023 și informația publicată pe portalul guvernamental www.controale.gov.md.

Nu în ultimul rând, referitor la continuarea controlului în lipsa unei noi delegații de control se poate de conchis că inspectorii care au întocmit procesul-verbal de control au acționat în lipsă de împuterniciri, or, delegația de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01.11.2023, la care se face trimitere în decizia privind prelungirea controlului, are valabilitatea doar pe termen de 5 zile, adică, acest act administrativ și-a consumat efectele sale, o dată cu expirarea acestui termen. Respectiv, inspectorii au continuat desfășurarea controlului inopinat, în lipsă de noi împuterniciri, pentru că conform art. 20 alin. (2) din Legea nr. 131/2012, doar delegația de control atestă numele inspectorilor desemnați să efectueze controlul și limitele controlului.

Din considerentele expuse mai sus, reclamanta a constatat că procedura de

control asupra activității de întreprinzător desfășurată de către inspectorii de mediu, în speța în cauză, a fost viciată, fiind încălcate drepturile fundamentale ale persoanei supuse controlului pe parcursul desfășurării lui, cum de exemplu, dreptul la apărare, dreptul la desfășurarea activității economice fără de abuzuri din partea organului de control, fapt care determină pe cale de consecință nulitatea rezultatelor controlului.

Notând art. 31 alin. (1)-(3) din Legea nr. 131/2012, reclamanta a considerat că instanța de judecată urmează să stabilească încălcarea de către inspectorii de mediu a prevederilor Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător în procesul de efectuare a controlului inopinat desfășurat la SRL „Imobil Resurse", iar pe cale de consecință, să dispună, din motivele menționate mai sus, anularea procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674, datat cu 02.11.2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01.12.2023.

În cele din urmă, a precizat că valabilitatea rezultatelor controlului depinde de valabilitatea delegației de control și a deciziei de prelungire a controlului, care, în speța în cauză, au dat naștere unor raporturi juridice de drept administrativ, formate între persoana supusă controlului de stat asupra activității de întreprinzător SRL „Imobil Resurse", pe de o parte, și Inspectoratul pentru Protecția Mediului, în calitate de autoritate publică învestită cu atribuții de control, pe de altă parte. Or, procesul-verbal de control este un act ulterior, care rezultă din acte administrative emise anterior.

Reclamanta a susținut că procesul-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674, datat cu 02 noiembrie 2023 și decizia privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023 au fost întocmite fără a fi luate în calcul dovezile și explicațiile existente în favoarea reclamantei.

În cadrul controlului inopinat, ca urmare a înaintării solicitării inspectorilor din 07 noiembrie 2023, la data de 09 noiembrie 2023 SRL „Imobil Resurse" a prezentat în scris explicații pe marginea obiectului controlului.

Ca urmare a solicitării scrise din partea inspectorului de mediu, prin scrisoarea nr.08/11-1 din 08 noiembrie 2023, la data de 09 noiembrie 2023, prin intermediul poștei electronice mediu@ipm.gov.md, reclamanta a prezentat copiile actelor solicitate.

În rezultatul recepționării și prelucrării de către inspectorul de mediu, Alina Botnariuc a informației expuse prin scrisoarea de răspuns nr.08/11-1 din 08 noiembrie 2023, în procesul-verbal de control, la pag.2, sunt expuse actele prezentate de reclamantă, iar ultimul este nota informativă pe propria răspundere, ce ține de executarea lucrărilor de construcție a Complexului pentru prelucrarea și depozitarea produselor petroliere pe teritoriul Portului International Liber Giurgiulești.

Totodată, la pag.3 alin. (2) este indicat că „Lucrările menționate sunt

efectuate..., însă în lipsa evaluării impactului asupra mediului, fapt care contravine prevederilor Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului...". Iar la pag.4, la primul rând, deși este menționat „Explicațiile în scris ale persoanei supuse controlului și/sau ale angajaților acesteia", totuși inspectorii nu au specificat explicațiile oferite în scris prin scrisoarea nr.08/11-1 din 08.11.2023 și au lăsat spațiul necompletat, ca și cum nu ar fi fost prezentată nicio explicație.

Potrivit art. 25 lit. d) și e) din Legea nr. 131/2012, în procesul efectuării controlului, persoana supusă controlului este în drept: d) să prezinte dovezi și explicații în favoarea sa; e) să ceară anexarea la procesul-verbal de control a oricăror documente sau copii ale acestora, pe care are dreptul să aplice semnătura și să dea explicații în scris, precum și să ceară includerea în actul de control a mențiunilor cu privire la unele fapte sau drepturi/obligații.

În cazul de față, după cum s-a observat, prin întocmirea procesului-verbal de control, fără a fi luate în calcul explicațiile oferite în scris de către reclamantă, rezultă că procesul-verbal de control este incomplet, fiind întocmit cu încălcarea prevederilor Legii nr. 131/2012.

În același context, procesul-verbal de control nu reflectă nimic despre solicitarea în scris a inspectorului de mediu Botnariuc Alina, de la data de 07 noiembrie 2023, în urma căreia s-ar fi ajuns la concluzia că SRL „Imobil Resurse" desfășoară lucrările de construcție pe teritoriul PILG, în lipsa actelor permisive de mediu, ceea ce denotă încă o dată caracterul superficial al acestui act constatator, de care depinde și legalitatea deciziei privind sistarea activității nr. 1731 din 01.12.2023.

Notând art. 28 alin. (1)-(7) din Legea nr. 131/2012, reclamanta a conchis că, în lipsa explicațiilor în scris ale persoanei supuse controlului, procesul-verbal de control poate fi anulat.

Nu în ultimul rând, nereflectarea în procesul-verbal de control, a poziției persoanei controlate, denotă încălcarea principiilor procedurii administrative, iar în acest sens, a relevat că potrivit art. 78 alin. (1) din Codul administrativ procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ.

Art. 31 din Codul administrativ, stabilește principiul potrivit căruia, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate, totodată, în detalierea acestui principiu, vine și art. 118 alin. (1) Codul administrativ.

În speța în cauză, motivarea procesului-verbal de control, prin includerea în conținutul acestuia și a explicațiilor persoanei supuse controlului constituie o garanție a faptului că în cadrul controlului au fost stabilite toate circumstanțele cauzei, iar sancțiunea care urmează a fi aplicată nu este una arbitrară. Totodată,

aceasta constituie în sensul prevederilor art. 24 alin. (1) lit. d) din Legea nr.131/2012 o garanție a executării de către inspector a obligației de a aprecia obiectiv și echidistant toate aspectele ce țin de efectuarea controlului.

În acest fel, reclamanta a obiectat că procesul-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674, datat cu 02 noiembrie 2023, nu corespunde cerinței de motivare, prevăzută la art. 31 din Codul administrativ, corelat cu art. 28 alin. (2) lit. i) și k) din Legea nr. 131/2012, fapt care duce la anularea acestei operațiuni administrative, iar pe cale de consecință și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023.

Reclamanta a mai susținut că decizia privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023 nu conține informația completă cu privire la exercitarea căii de atac.

Citând prevederile art.119 alin. (1), art.120 alin. (1), art. 124 din Codul administrativ, în speța în cauză, decizia privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023, la pct.2, din partea rezolutivă dispune următoarele: „Prezenta decizie, este executorie din momentul ce se aduce la cunoștința tuturor părților cointeresate și poate fi atacată în termen de 30 zile, în conformitate cu prevederile Codului administrativ”.

După cum, a observat reclamanta, acest act administrativ nu cuprinde elementele structurale ale unui act administrativ, în conformitate cu prevederile art. 120 alin. (1) din Codul administrativ, dat fiind că nu precizează care este calea de atac care urmează a fi exercitată și denumirea autorității publice la care trebuie înaintată calea de atac.

În contextul celor expuse mai sus, reclamanta a relevat că art. 32 din Codul administrativ prevede principiul comprehensibilității și transparentei acțiunilor autorităților publice.

Astfel, autoritatea administrativă a cărei act administrativ se contestă este obligată să întocmească actul administrativ într-un limbaj simplu, clar si ușor de înțeles, astfel încât să fie clare acțiunile persoanei care intenționează să execute sau conteste actul administrativ și să se elimine în acest mod interpretările care se pot isca în executarea sau contestarea actului administrativ. Or, după cum s-a menționat anterior, art. 124 din Codul administrativ prevede expres elementele care urmează să le întrunească informația cu privire la exercitarea căilor de atac, ceea ce de fapt nu a fost asigurat de către autoritatea administrativă pârâtă.

Potrivit art. 139 alin. (5) din Codul administrativ, un act administrativ individual nul nu produce efecte juridice.

În continuare, reclamanta a evidențiat că art. 141 alin.(1)-(2) din Codul administrativ reglementează cazurile atunci când un act administrativ este lovit de nulitate.

Neindicarea sau indicarea incompletă în actul administrativ contestat a

informației cu privire la exercitarea căilor de atac constituie un viciu care poate conduce la nulitatea actului administrativ, întrucât, în acest mod este îngrădit dreptul reclamantului la exercitarea căii de atac.

Referitor la aspectul cu privire la respectarea termenului pentru depunerea acțiunii, reclamanta a relevat că la depunerea cererii s-a ținut cont și de termenul de 30 de zile pentru înaintarea acțiunii în instanța de contencios administrativ, prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, termen care, în cazul delegației de control și a deciziei de prelungire a controlului, curge de la data când a expirat termenul de soluționare a cererii prealabile, adică dacă autoritatea publică emitentă urma să soluționeze cererea prealabilă în termen de 15 zile calendaristice calculate de la data de 13 noiembrie 2023, atunci termenul de 30 de zile pentru depunerea prezentei cereri în instanța de judecată curge începând cu data de 29 noiembrie 2023, fapt pentru ce rezultă că în această parte acțiunea este depusă în termen.

Iar, în partea ce se referă la anularea procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 și a deciziei de sistare a activității nr. 1731 din 01 decembrie 2023, decizia de soluționare a cererii prealabile ar fi urmat a fi emisă cel târziu la data de 29 februarie 2024, ceea ce se confirmă cu înștiințarea IPM nr.274 din 23 februarie 2024, lucru care nu s-a întâmplat, nefiind emisă nici până în prezent o decizie în acest sens, fapt pentru care cererea de chemare în judecată a fost înaintată la data de 01 aprilie 2024, cu respectarea termenului dc depunere prevăzut de lege.

SRL „Imobil Resurse” a solicitat anularea delegației de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01 noiembrie 2023, deciziei de prelungire a controlului inopinat din 02 noiembrie 2023, procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023.

Argumentele autorității publice pârâte:

Prin referințele depuse de reprezentantul autorității publice pârâte, Inspectoratul pentru Protecția Mediului s-a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de către SRL „Imobil Resurse” ca fiind neîntemeiată (f.d.170-176, Vol. I; f.d.49-55, 156-162, Vol. II).

Constatările instanței de judecată și circumstanțele cauzei

La 09 septembrie 2024, cauza intentată la acțiunea SRL „Imobil Resurse” împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, solicitând constatarea încălcării de către inspectorii de mediu a prevederilor art.20 alin.(3), art.21 alin.(1), art.22 alin.(2^1) din Legea nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător la începerea efectuării controlului; anularea delegației de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01.11.2023; constatarea nulității deciziei de prelungire a controlului inopinat din 02.11.2023; anularea deciziei de prelungire a controlului inopinat din 02.11.2023; constatarea nefinalizării controlului și neîntocmirea de

către inspectori până la data de 11.11.2023 a procesului-verbal de control (actului de control); constatarea nulității rezultatelor controlului inopinat efectuat, a fost redistribuită aleatoriu spre examinare prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului-raportor Rodica Nicula.

La data de 01 aprilie 2024, cauza intentată la acțiunea SRL „Imobil Resurse" împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, solicitând constatarea nulității procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02.11.2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01.12.2023 și anularea procesului-verbal nr.PV-IPM-2023- 02674 din 02.11.2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01.12.2023, a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului, Marcel Popescu.

Prin încheierea din 01 iulie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a dispus conexarea cauzelor de contencios administrativ sus-enunțate, pentru a fi examinate într-o singură procedură.

La 29 septembrie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „Imobil Resurse" a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat anularea delegației de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01 noiembrie 2023; deciziei de prelungire a controlului inopinat din 02 noiembrie 2023; procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei SRL „Imobil Resurse" – Ion Răilean a susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea acesteia în forma în care a fost depusă, în special cererea de chemare în judecată de concretizare a pretențiilor, pe toate temeiurile de fapt și de drept specificate.

Reprezentantul autorității publice pârâte Inspectoratul pentru Protecția Mediului – Alexandru Berliba a susținut poziția expusă în referințele depuse pe marginea cererii de chemare în judecată și asupra cererii de concretizare a pretențiilor, solicitând respingerea cererilor depuse de SRL „Imobil Resurse" ca fiind neîntemeiate.

Apreciere instanței:

Analizând argumentele expuse în acțiunea de contencios administrativ, în referință, studiind înscrisurile anexate la dosarele administrative, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea este admisibilă, dar neîntemeiată.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ.

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie cererea înaintată de SRL „Imobil Resurse" împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului cu privire la anularea delegației de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01 noiembrie 2023, deciziei de prelungire a controlului inopinat din 02 noiembrie 2023, procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie

2023.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În sensul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin

activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art. 162 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. Alineatul (3) lit. a) al aceluiași articol, prevede că, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul.

Așadar, la 13 noiembrie 2023, SRL „Imobil Resurse” a înregistrat la Inspectoratul pentru Protecția Mediului cererea prealabilă nr. 2848, solicitând anularea delegației de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01 noiembrie 2023 și a deciziei de prelungire a controlului inopinat din 02 noiembrie 2023. Prin decizia nr. 16 din 12 decembrie 2023, autoritatea publică pârâtă a suspendat procedura examinării cererii prealabile.

La 22 decembrie 2023, SRL „Imobil Resurse” a înregistrat la Inspectoratul pentru Protecția Mediului cererea prealabilă nr. 3194, prin care a solicitat anularea procesului-verbal de control nr. PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 și a deciziei nr.1731 din 01 decembrie 2023 privind sistarea activității, cerere la care reclamanta nu a primit răspuns.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, precum și argumentele participanților la proces, având în vedere

faptul că în prezenta cauză părțile nu au invocat și nu au dovedit prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, reclamanta poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Imobil Resurse" împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului cu privire la anularea delegației de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01 noiembrie 2023, deciziei de prelungire a controlului inopinat din 02 noiembrie 2023, procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023, întrunește condițiile pentru admisibilitate a unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Instanța de judecată conchide în privința netemeiniciei acțiunii, din următoarele considerente.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În sensul art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 din Codul administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești este un act administrativ individual prin care o astfel de prestație se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În concordanță cu art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 30 din Codul administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Potrivit art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În conformitate cu prevederile art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea

neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

Conform art. 38 din Codul administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătorești pe fond, participanților la proces li se oferă posibilitatea de a-și expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță de judecată independentă, imparțială și instituită prin lege. În acest scop, instanța de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Din actele cauzei și ale dosarelor administrative, instanța de judecată constată următoarea stare de fapt.

Conform delegației de control nr.DL-IPM-2023-01257 din 01 noiembrie 2023, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 963/2018 pentru aprobarea Metodologiei privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător în baza analizei riscurilor aferent domeniilor de competență ale Inspectoratului pentru Protecția Mediului și Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, s-a dispus efectuarea controlului inopinat, în temeiul constatarea și evitarea creării pericolului poluării compartimentelor de mediu, manifestată prin efectuarea lucrărilor de construcție în zona de protecție a râului Prut, în privința SRL „Imobil Resurse”, *****, *****.

Scopul controlului fiind constatarea conformității activităților în derulare pe teren, în raport cu normele de mediu. Identificarea surselor cu risc pentru poluarea mediului.

Aspectele ce urmează a fi verificate în cadrul controlului: conformitatea activităților desfășurate în raport cu legislația de mediu în vigoare, deținerea actelor permisive de mediu. (f.d.3, dosar administrativ).

Prin decizia de prelungire a controlului inopinat din 02 noiembrie 2023, în temeiul art.22 alin.(2) al Legii nr.131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, s-a decis de a prelungi termenul controlului inopinant la SRL „Imobil Resurse” cu 5 zile , începând cu data de 07 noiembrie 2023 până la data de 11 noiembrie 2023.

Motivul prelungirii controlului fiind că la data de 02 noiembrie 2023, s-a efectuat control de tip inopinant la SRL „Imobil Resurse”, *****, *****, Portul Internațional Liber Giurgiulești. Reieșind din faptul că de către agentul economic nu au fost prezentate toate actele necesare pentru stabilirea respectării prevederilor normative de mediu, precum și faptul că de către Agenția de Mediu nu au fost prelevate probe de laborator. (f.d.20, dosar administrativ)

Tot din actele cauzei, se atestă că conform procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 s-a recomandat (indicații) privind înlăturarea încălcărilor stabilite în partea prescriptivă după caz: - obținerea actului permisiv-Evaluarea impactului asupra mediului, a proiectului „Complexului pentru prelucrarea și depozitarea produselor petroliere pe teritoriul Portului International Giurgiulești" conform prevederilor 32, lit. g) al Legii nr.1515/1993 privind protecția mediului-60 zile; - stoparea lucrărilor de construcție a „Complexului pentru prelucrarea și depozitarea produselor petroliere pe teritoriul Portului International Giurgiulești", până la obținerea Actului permisiv-Evaluarea impactului asupra mediului; - asigurarea respectării condițiilor de desfășurare a construcției prevăzute de proiectul „Complexului pentru prelucrarea și depozitarea produselor petroliere pe teritoriul Portului International Giurgiulești" ținând cont de prevederile Legii nr.86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului, art.13 al Legii nr.440/1995 cu privire la zonele și fâșiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor de apă, astfel încât să fie asigurate condițiile de protecție a râului Prut și fluviul Dunărea; -în timpul efectuării lucrărilor de construcție a obiectivului se va asigura decopertarea selectivă a solului fertil și utilizarea/predarea acestuia conform destinației (f.d.21-23, dosar administrativ).

Conform deciziei privind sistarea activității ce contravine legislație de mediu a SRL „Imobil Resurse" nr.1731 din 01 decembrie 2023 s-a decis de a sista activitatea ce contravine legislației de mediu a SRL „Imobil Resurse", până la obținerea actelor permisive de mediu (acord de mediu/evaluarea impactului asupra mediului), pentru construcția „Complexului pentru prelucrarea și depozitarea produselor petroliere pe teritoriul Portului International Giurgiulești" (f.d.25, dosar administrativ).

Prin urmare, instanța menționează că obiect al examinării prezentei cauze, în instanța de contencios administrativ, constituie verificarea legalității actelor administrative individuale defavorabile, și anume a delegației de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01 noiembrie 2023, deciziei de prelungire a controlului inopinat din 02 noiembrie 2023, procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023.

Pentru a stabili dacă actele administrative contestate sunt legale și întemeiate, instanța de judecată îl va raporta la prevederile relevante ale legislației.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (1) al Legii nr.1515/1993 privind protecția mediului înconjurător, Inspectoratul pentru Protecția Mediului are funcția de exercitare a controlului de stat asupra respectării legilor și altor acte normative în problemele protecției mediului și folosirii resurselor naturale.

Conform pct. 1 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului pentru Protecția Mediului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.

548 din 13 iunie 2018, Regulamentul reglementează statutul juridic, misiunea, domeniile de activitate, funcțiile, atribuțiile principale şi drepturile generale ale Inspectoratului pentru Protecția Mediului (în continuare – Inspectorat), locul lui în structura administrației publice, precum şi modul de organizare a activității acestuia.

Corespunzător pct. 2 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului pentru Protecția Mediului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 548 din 13 iunie 2018, Inspectoratul se organizează şi funcționează ca autoritate administrativă în subordinea Ministerului Mediului (în continuare - autoritatea centrală de specialitate), împuternicit să efectueze supravegherea şi controlul de stat în domeniul protecției mediului şi utilizării resurselor naturale.

În temeiul pct. 7 din același regulament, misiunea Inspectoratului este implementarea politicii statului în domeniul protecției mediului şi utilizării raționale a resurselor naturale, exercitarea controlului şi supravegherii de stat, prevenirea şi contracararea încălcărilor în domeniile de competență prevăzute în punctul 8 din prezentul Regulament, pentru a asigura un nivel înalt de supraveghere şi protecție mediului, a intereselor publice, siguranța ecologică a statului şi altor valori ocrotite legislație.

În conformitate cu domeniile și funcțiile stabilite la punctul 8 al Hotărârii Guvernului nr.548/2018, Inspectoratul realizează funcțiile stabilite de prezentul Regulament în următoarele domenii:

1) realizarea politicii de mediu;
2) protecția aerului atmosferic;
3) protecția resurselor acvatice;
4) protecția florei, faunei și ariilor naturale protejate;
5) protecția solului și subsolului;
6) gestionarea deșeurilor și a substanțelor chimice;
7) utilizarea raționale a resurselor naturale;
8) activități planificate;

În concordanță cu prevederile art. 26 alin. (4) al Legii nr.1515/1993 privind protecția mediului înconjurător, controlul de stat al persoanelor care practică activitate de întreprinzător se planifică, se efectuează și se înregistrează în conformitate cu prevederile Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Reclamanta SRL „Imobil Resurse”, conform Extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr.38470 din 21.03.2023, are genul de activitate extracția petrolului brut, activități de servicii anexe extracției petrolului brut și gazelor naturale, fabricarea produselor din prelucrarea țițeiului, producția gazelor, comercializarea combustibililor gazoși prin conducte, etc. (f.d.35-36, dosar administrativ).

Conform procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 în urma rezultatului controlului s-a menționat că conform Acordului din 08.08.2019 de cedare a subarendei și a modificărilor din Contractul de subarendă din 31.10.213, încheiat între SRL „Danube Logistic" cu SRL „Imobil Resurse", ultima a obținut toate drepturile ce rezultă din Contractul de subarendă din 31.10.213, încheiat între SRL „Danube Logistic" și SRL „Industrial Invest". Prin urmare, noul sublocatar își asumă toate obligațiile sublocatarului și își exercită dreptul în temeiul Contractului de subînchiriere, precum și toate drepturile/obligațiile care nu sunt prevăzute în mod expres de Contractul de subînchiriere, dar apar conform legii aplicabile.

Așadar, SRL „Imobil Resurse" a inițiat lucrări de construcție a „Complexului pentru prelucrarea si depozitarea produselor petroliere pe teritoriul Portului Internațional Liber Giurgiulești".

Lucrările menționate au fost efectuate pe o porțiune de aproximativ 2400 m.p. în zona de protecție a râului Prut și la aproximativ 300 m, față de fluviul Dunărea, în baza Autorizației de construire nr. 2 din 16.02.2023 eliberată de către Primăria Giurgiulești.

Instanța de judecată reține că, lucrările se desfășurau în lipsa Evaluării impactului asupra mediului, fapt, ce contravine prevederilor Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului, prevederilor art. 21, 22, 32 lit. (g) al Legii nr. 1515/1993 privind protecția mediului.

Ori, în conformitate cu art.22 a Legii privind protecția mediului înconjurător nr.1515-XII din 16 iunie 1993, obiectul, domeniul de aplicare şi procedurile pentru efectuarea evaluării impactului asupra mediului la nivel local, naţional sau în context transfrontalier sînt stabilite de prezenta lege şi de Legea nr.86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului.

(2) Evaluarea impactului asupra mediului se realizează pentru genuri de activităţi planificate publice şi private sau pentru orice modificare sau extindere a unei activităţi planificate publice sau private, care constă în executarea lucrărilor de construcţii ori a altor instalaţii sau lucrări, precum şi pentru alte intervenţii în mediul natural şi asupra peisajului, inclusiv cele care implică exploatarea resurselor minerale în vederea asigurării prevenirii sau minimizării, la etapele iniţiale, a impactului semnificativ asupra mediului şi sănătăţii populaţiei, precum şi a implementării obligaţiilor asumate de Republica Moldova pe plan internaţional.

(3) Evaluarea impactului asupra mediului se realizează de către Agenţia de Mediu în conformitate cu prevederile Legii nr.86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului

Conform art.32 a Legii privind protecția mediului înconjurător nr.1515-XII din 16 iunie 1993, agenţii economici, indiferent de forma de proprietate, sînt obligaţi:

a) să folosească cît mai economicos energia, apa, să întreprindă măsuri pentru prevenirea alunecărilor de teren, să nu admită eroziunea solului, salinizarea sau înmlăştinirea secundară, compactarea şi poluarea solului cu îngrăşăminte minerale şi pesticide, să respecte normativele solului cu îngrăşăminte minerale şi pesticide, să respecte normativele aplicării în agricultură a substanţelor chimice;

b) să retehnologizeze procesele de producţie în vederea minimalizării deşeurilor prin folosirea cît mai eficientă a materiei prime, să reducă folosirea substanţelor periculoase şi să le înlocuiască cu materiale alternative inerte, care asigură obţinerea unei producţii finale cît mai durabile, să producă, să utilizeze şi să pună în circulaţie ambalaje recuperabile, refolosibile, reciclabile sau uşor degradabile;

c) să doteze sursele generatoare de noxe cu dispozitive, echipamente şi instalaţii de epurare, capabile de a reduce noxele evacuate sub limitele admisibile, stabilite de autorizaţiile pentru mediu;

d) să planteze şi să întreţină în jurul unităţilor industriale, a complexelor zootehnice perdele forestiere de protecţie şi spaţii verzi, să ţină sub o supraveghere permanentă starea mediului din jurul unităţilor industriale şi complexelor zootehnice şi să întreprindă măsuri de protecţie a mediului;

e) să asigure supravegherea permanentă a construcţiilor şi instalaţiilor în cursul funcţionării lor, să ia măsuri pentru prevenirea avariilor şi poluării accidentale a mediului, iar în caz de producere a acestora să ia măsuri operative pentru înlăturarea cauzelor lor, să anunţe imediat autorităţile pentru mediu, să lichideze pe cont propriu toate consecinţele avariilor şi poluării accidentale, să repare prejudiciile aduse mediului, componenţilor lui, averii altor proprietăţi şi sănătăţii persoanelor afectate;

f) să execute hotărîrile şi dispoziţiile ministerelor, altor autorităţi administrative centrale şi autorităţilor administraţiei publice locale referitoare la problemele protecţiei mediului, să prezinte autorităţilor pentru mediu întreaga informaţie referitore la influenţa activităţii economice promovate asupra mediului şi componenţilor lui, să admită accesul necondiţionat şi la orice oră al inspectorilor mediului la unităţile de producţie pentru a efectua controlul activităţilor, susceptibile să afecteze mediul;

g) să solicite autorităţilor pentru mediu evaluarea impactului asupra mediului şi evaluarea biodiversităţii pentru activităţile planificate care pot avea un impact semnificativ asupra mediului;

h) să asigure condiţiile corespunzătoare pentru prevenirea poluării mediului cu substanţe periculoase şi volatile sau cu pulberi de orice fel în timpul transportării şi păstrării lor.

Conform prevederilor Hotărârii de Guvern cu privire la constituirea, organizarea şi funcţionarea Agenţiei de Mediu nr. 549 din 13.06.2018, Agenția

asigură funcţionarea Laboratorului pentru deşeuri şi a Laboratorului pentru calitatea solului, efectuează măsurări, analize şi investigaţii ecologice privind compoziţia deşeurilor şi privind calitatea solului.

Autoritatea publică pârâtă a remarcat că construcția „Complexului pentru prelucrarea și depozitarea produselor petroliere pe teritoriul Portului Internațional Liber Giurgiulești" putea avea un impact negativ transfrontalier, luând în considerare amplasamentul acestuia în raport cu cursurile de apă transfrontaliere, fiind necesară respectarea condițiilor Evaluării impactului asupra mediului, precum și a Convenției încheiată la Helsinki, la 17.03.1992 privind protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontaliere.

Prin urmare, luând în considerare faptul că, conform Proiectului de execuție prezentat de către SRL „Imobil Resurse", se preconiza efectuarea lucrărilor de construcție a depozitului de produse petroliere ($4x1000m^3+2x1400m^3$), stație de pompare a produselor petroliere și centrală termică, stație de epurare a apelor pluviale, stație de epurare a apelor uzate, precum și conducte de transportare a produselor petroliere, depozit pentru containerele cu deșeuri provenite urmare a rafinării petrolului, aceste lucrări/construcții sunt incluse imperativ în anexa nr.1 a Legii privind evaluarea impactului asupra mediului nr. 86 din 29.05.2014.

Relevante celor descrise sunt și prevederile art. 90 al Legii nr.1515/1993 privind protecția mediului înconjurător, care stabilește imperativ că încălcarea sau neexecutarea prezentei legi atrage după sine sistarea, limitarea sau interzicerea activității persoanelor fizice și juridice, indiferent de forma de proprietate.

De asemenea, conform art. 2 din Legea nr. 131 din 08 iunie 2024 privind controlul de stat, în sensul prezentei legi, noțiunile principale utilizate au următoarele semnificații: control – totalitatea acțiunilor de verificare a respectării de către persoanele supuse controlului a prevederilor legislației, realizate de un organ abilitat cu funcții de control sau de un grup de instituții similare; control inopinat – control care nu este inclus în planul anual al controalelor şi care se efectuează cu scopul verificării respectării cerințelor stabilite de legislație; delegație de control – act în baza căruia se inițiază controlul planificat şi/sau inopinat; listă de verificare – document procedural, aprobat prin act normativ, în care se indică, în ordine prestabilită, faptele, bunurile, însușirile, sursele informaționale, procedurile şi acțiunile care urmează a fi verificate şi/sau executate în limitele rigorilor procedurale pentru tipul şi metoda de control de stat aferentă; proces-verbal de control – act întocmit în urma controlului inopinat sau planificat, în care se înregistrează constatările/rezultatele controlului (în partea de constatare), după caz se prescriu modalităţi de înlăturare a încălcărilor şi/sau măsuri restrictive (în partea prescriptivă) şi, după caz, se constată contravenții şi se prescriu sancțiuni (în partea sancţionării).

Corespunzător prevederilor art. 19 alin. (1) pct. (2) din Legea privind

controlul de stat nr. 131 din 08 iunie 2012, organul de control poate decide efectuarea a controalelor inopinate asupra unei persoane, în baza evaluării riscurilor, precum și poate emite inspectorului delegație de control, doar în cazul deținerii informațiilor/indiciilor, susținute prin probe aflate în posesia organelor de control, despre existența situațiilor de avarie, incident sau încălcare gravă a regulilor de securitate ori siguranță care prezintă un pericol iminent și imediat pentru mediu, viața, sănătatea și proprietatea persoanelor, dacă sunt întrunite următoarele condiții: a) necesitatea inițierii controlului este motivată în prealabil; b) poate fi rezonabil stabilit, din informația deținută până la inițierea controlului și din nota de motivare, că doar intervenția inopinată prin control va preveni și/sau stopa încălcările care în mod iminent provoacă prejudicii sau că astfel ar putea fi diminuate substanțial prejudiciile deja cauzate.

În sensul art. 20 alin. (1) şi (3) din Legea privind controlul de stat nr. 131 din 08 iunie 2012, controlul se efectuează în temeiul delegației semnate de conducerea organului abilitat cu funcții de control. În cazul controalelor planificate, delegația de control se întocmește în temeiul planului controalelor, aprobat şi înregistrat. În cazul controalelor inopinate se întocmește delegația de control, în temeiul art.19, precum şi nota de motivare aferentă. La delegația pentru controale inopinate se anexează nota de motivare în baza căreia a fost emisă delegația, astfel încât persoana care urmează a fi supusă controlului să poată lua cunoștință de nota în cauză.

Art. 22 alin. (2) al legii prenotate, stabilește că, în cazul controalelor inopinate, termenul de 5 zile poate fi prelungit cu încă 5 zile de către conducătorul organului de control în baza unei decizii motivate, care poate fi contestată de către persoana supusă controlului.

Astfel, în contextul respectiv, instanța nu reține alegațiile reclamantei, precum că, controlul a fost prelungit, iar în acest sens, nu a fost emisă o altă delegație de control, întrucât legea nu stabilește faptul respectiv.

La fel, nu se reţin alegaţiile reclamantei precum că, de către inspectori nu a fost prezentată delegația de control persoanei supuse controlului, întrucât, decizia de prelungire a controlului din 02 noiembrie 2023 a fost adusă la cunoștință sub semnătura, administratorului Graur Vladimir. Totodată, în răspunsul SRL „Imobil Resurse” nr.08/11-1 din 08 noiembrie 2023, reclamanta face referire la delegația dc control, fiind specificat numărul și data acesteia, iar despre existența delegației de control, reclamanta a afirmat că a aflat din informația publicată pe portalul guvernamental www.controale.gov.md.

Corespunzător prevederilor art. 21 alin. (4) al Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, în cazul când nu sunt respectate prevederile alin. (1)-(3), persoana supusă controlului este în drept a) să interzică accesul în incintă și să refuze orice cooperare cu persoana care pretinde a fi

inspector și b) să apeleze la suportul organelor de poliție pentru evacuarea din incintă a persoanei care pretinde a fi inspector, fapt care nu a avut loc.

Cu referire la obținerea avizului expertizei ecologice de stat pe calea aprobării tacite, instanța subliniază că, în concordanță cu prevederile art. 62 alin. (5) al Legii nr. 160 din 22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, autoritățile administrației publice și instituțiile abilitate prin lege cu funcții de reglementare și de control, instanțele de judecată sunt obligate să accepte certificatul constatator în calitate de act permisiv dacă acesta este completat și expediat în modul prevăzut la alin. (3), la caz, nefiind respectate prevederile stabilite imperativ de articolul menționat.

În corespundere cu prevederile art. 28 alin. (1) al Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, procedura de control se încheie prin întocmirea de către inspectori a unui proces-verbal de control, care se completează și se semnează de toți inspectorii indicați în delegația de control, la locul efectuării controlului.

Alin. (4) prevede că, un exemplar al procesului-verbal de control se înmînează persoanei supuse controlului, cu efectuarea unei menţiuni scrise despre aceasta pe al doilea exemplar, confirmată prin semnătura persoanei ce recepţionează procesul-verbal. În cazul în care persoana supusă controlului refuză să semneze şi/sau să primească procesul-verbal de control, sub semnătura inspectorilor se face menţiunea respectivă. Procesul-verbal de control în format electronic care nu a fost semnat de persoana supusă controlului se transmite acesteia prin orice modalitate care permite organului de control confirmarea recepţionării procesului-verbal de către persoana controlată. Comunicarea şi recepţionarea procesului-verbal semnat cu semnătură electronică avansată calificată la adresa electronică indicată de persoana supusă controlului se consideră comunicare la sediul acesteia.

Astfel, nu poate fi reținut argumentul SRL „Imobil Resurse” că nu a cunoscut despre existența procesului-verbal de control, ținând cont de faptul că acesta a recepționat procesul-verbal, însă a refuzat să îl semneze.

În acest context, instanța constată că, actele administrative emise de autoritatea publică pârâtă conțin toate elementele stabilite de legislație, fiind motivate de drept și de fapt, ceea ce determină caracterul legal al acestora.

Instanța consideră oportun de a reține și art. 31 din Legea privind controlul de stat nr. 131 din 08 iunie 2012 care indică expres temeiurile pentru care se constată nulitatea rezultatelor controlului și a sancțiunilor aplicate în temeiul acestora, stipulând că: (1) Rezultatele controlului se consideră nule şi nu pot servi drept temei pentru executarea prescripției privind înlăturarea încălcărilor şi/sau pentru aplicarea sancțiunilor respective în cazul în care controlul a fost efectuat de organul de control şi/sau de colaboratorii acestuia cu încălcarea prevederilor prezentei legi. (2) Nulitatea rezultatelor controlului se stabilește, la cererea

persoanei interesate, de către organul care a efectuat controlul sau de către instanţa de judecată. (3) Declararea nulităţii rezultatelor controlului are ca efect nulitatea prescripțiilor emise şi sancțiunilor aplicate în temeiul rezultatelor controlului. (4) Orice daune, inclusiv daunele morale sau de imagine, cauzate persoanei supuse controlului ca urmare a efectuării unui control ale cărui rezultate au fost declarate nule şi/sau ca urmare a aplicării unor sancțiuni declarate nule vor fi reparate din contul organului de control. (5) Faptul cauzării de daune şi cuantumul despăgubirilor sunt stabilite de instanţa de judecată, la cererea persoanei prejudiciate.

Reieșind din prevederile art. 139 alin. (1)-(4) din Codul administrativ care statuează că (1) un act administrativ individual devine valabil pentru persoana căreia îi este destinat sau care este afectată de el în momentul în care i se comunică acesteia, cu excepția cazului când actul administrativ însuși stabilește o dată ulterioară pentru obligativitatea sa. (2) Un act administrativ individual obține valabilitate cu acel conținut cu care este comunicat. (3) Un act administrativ individual rămâne valabil atâta timp cât nu este retras, revocat sau anulat într-un alt mod ori nu s-a consumat prin expirarea timpului sau într-un alt mod. (4) Actele administrative individuale se respectă de către autoritatea publică emitentă, alte autorități publice, destinatarii acestora și persoanele terțe.

Conform art. 141 din Codul administrativ, un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare.

(2) Un act administrativ individual este, de asemenea, nul: a) dacă executarea lui cere săvârșirea unei fapte ilegale, care constituie o componență de contravenție sau de faptă penală; b) dacă din motive reale nimeni nu-1 poate executa; c) dacă contravine bunelor moravuri; d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art. 49 alin. (1); e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă; f) în alte cazuri prevăzute de lege.

Prin urmare, nulitatea actelor nu poate fi invocată dacă lipsesc elementele esențiale pentru determinarea nulității expuse în normele relevate supra, iar, la caz, se constată că actele administrative nu conțin prevederi ce duc la nulitate.

Totodată, se constată caracterul declarativ și pur formal al obiecțiilor depuse de reclamantă.

Conform art. 4 alin. (1) din Legea privind protecția mediului înconjurător nr.1515-XII din 16 iunie 1993, resursele naturale – solul, subsolul, apele, flora şi fauna, aflate pe teritoriul republicii, precum şi aerul din spaţiul de deasupra acestui teritoriu constituie patrimoniul naţional al Republicii Moldova.

Protecția mediului reprezintă un ansamblu de reglementări, acțiuni și mijloace, care au drept scop menținerea și protejarea factorilor de mediu împotriva

degradării în urma activității umane.

Controlul ecologic are drept scop protecția mediului, efectuat întru preîntâmpinarea și înlăturarea încălcărilor legislației ecologice.

Raportând normele citate la speță, instanța reține că Inspectoratul pentru Protecția Mediului, conform prevederilor art. 7, art.8 din Codul administrativ, ca autoritate publică, a acționat potrivit competenței în vederea realizării sarcinilor atribuite în baza legislației.

Prin acțiunea în anulare a delegației de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01 noiembrie 2023, deciziei de prelungire a controlului inopinat din 02 noiembrie 2023, procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023, SRL „Imobil Resurse" nu a specificat concret în care parte și nu a indicat care normă de drept material a fost încălcată de către organul de inspectare în procedura administrativă la emiterea actului administrativ, nu a invocat dreptul lezat prin activitatea administrativă a autorității publice pârâte.

Instanța de judecată menționează că argumentele reclamantei sunt neîntemeiate, faptele constatate de Inspectoratul pentru Protecția Mediului în cadrul controlului inopinat efectuat nu au fost combătute de SRL „Imobil Resurse". Drept consecință, argumentele reclamantei cu referire la netemeinicia actului administrativ contestat, nu vor fi reținute de instanță, acestea având un caracter declarativ, nefiind confirmate prin probe în sensul art. 93 alin. (1) din Codul administrativ.

Astfel, instanța constată cu certitudine că, reieșind din competența ce-i revine Inspectoratului pentru Protecția Mediului, atribuită conform cadrului normativ în vigoare, autoritatea publică pârâtă a acționat cu bună-credință și în limitele legii, cu respectarea scopului pentru care i-a fost atribuit dreptul și existența interesului public în supravegherea şi controlul de stat în domeniul protecției mediului.

Prin activitatea administrativă a Inspectoratului pentru Protecția Mediului nu s-au încălcat drepturile sau interesele SRL „Imobil Resurse".

Așadar, instanța nu a constatat admiterea unor abateri la emiterea de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului a actelor administrative individuale contestate, ilegalitatea acestora nefiind confirmată prin probe pertinente și concludente de către reclamantă, ori, argumentele invocate de către reclamantă poartă un caracter pur formal, ceea ce în consecință constituie temei de respingere a acțiunii înaintate de SRL „Imobil Resurse".

Cu referire la argumentele secundare, instanța nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat. Or, potrivit

jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct. 61, seria A, nr. 288).

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri, respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

În conformitate cu art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, instanța de judecată constată lipsa temeiului legal de a admite pretențiile SRL „Imobil Resurse” privind anularea delegației de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01 noiembrie 2023, deciziei de prelungire a controlului inopinat din 02 noiembrie 2023, procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01 decembrie 2023, în situația în care pârâtul, prin argumentele și probele anexate la materialele cauzei, a demonstrat legalitatea acțiunilor sale, iar reclamanta nu a prezentat în susținerea poziției sale probe pertinente, concludente și utile, care, în ansamblul lor, ar demonstra caracterul ilegal al actelor administrative contestate.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul Administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Imobil Resurse” împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului cu privire la anularea delegației de control nr.DL-IPM-2023-01237 din 01 noiembrie 2023, deciziei de prelungire a controlului inopinat din 02 noiembrie 2023, procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2023-02674 din 02 noiembrie 2023 și a deciziei privind sistarea activității nr.1731 din 01 noiembrie 2023, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecător Rodica Nicula